

Római kori épület és telepjelenségek feltárása Óbuda-Kaszásdűlőn

(Budapest, III. ker., Huszti út 42–44., Kunigunda útja 49–59., Hrsz.: 19772/1)

2009-ben több helyszínen folytak régészeti feltárások a Huszti út–Bojtár utca–Kunigunda útja által határolt területen, az aquincumi polgárvárostól délnyugatra (1. kép). A környéken korábban több régészeti kutatás is történt. A területtől délre, a Szőlőkert utca 6. szám alatt 1995-ben és 1998-ban Zsidi Paula Kr. u. 2-4. századi római villagazdasághoz tartozó épületmaradványokat és objektumokat, valamint Kr. u. 3. századi temetkezéseket tárt fel (ZSIDI 1996; ZSIDI 1999), 2001-ben pedig további temetkezések és egy út részlete került elő a Kunigunda útja 39. szám alatt (LASSÁNYI 2002). Északi irányban 1980-ban, a Csikós utcában Zsidi Paula egy római villaépületet tárt fel (ZSIDI 1994).

2009. február 19. és március 13. között a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat megbízásából feltárást folytattunk a Huszti út 42–44. szám alatt, az épülő Vám- és Pénzügyőrség irodájánál.

A feltárást az indokolta, hogy a telken építkezést bonyolító Wing Zrt. nem végeztette el a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal (KÖH) által előírt próbafeltárást, hanem engedély nélkül építkezésbe kezdett. Az előírások teljesítésének hiányában a KÖH az épület cölöpalapjai által esetlegesen sértett régészeti örökség felmérésére elrendelte az utólagos próbafeltárást.

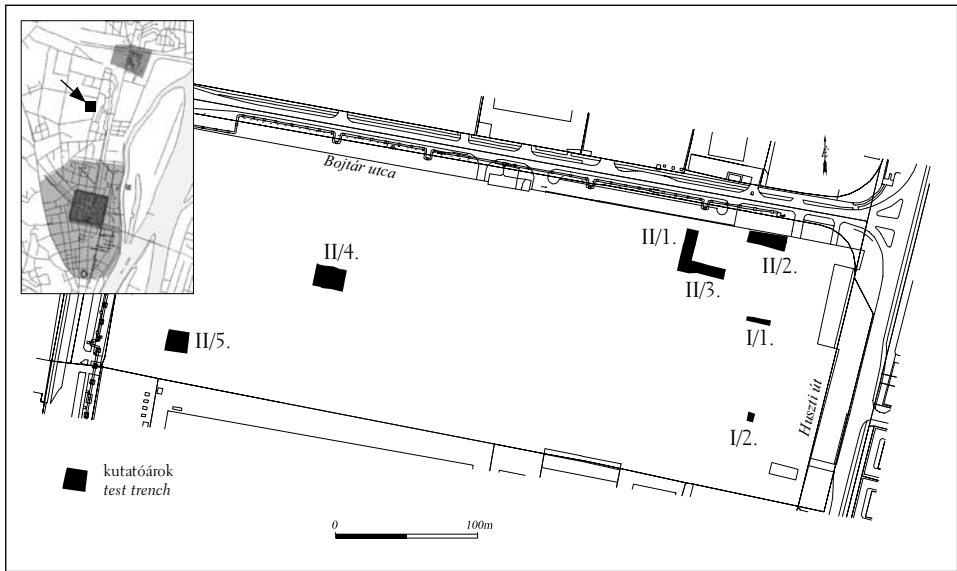
Excavation of a Roman building and settlement phenomena at Óbuda-Kaszásdűlő

(Budapest III, 42–44 Huszti Road, 49–59 Kunigunda St., Lrn: 19772/1)

In 2009, archaeological excavations were conducted at a series of sites lying southwest of the Civil Town of Aquincum, on a territory edged by Huszti Road, Bojtár Street and Kunigunda Road (Fig. 1). Several archaeological investigations had earlier been carried out in this area. In 1995 and 1998, Paula Zsidi uncovered building remains and features of a Roman villa farm from the AD 2nd-4th centuries and burials from the AD 3rd century at 6 Szőlőkert Street, south of this territory (ZSIDI 1996; ZSIDI 1999). In 2001, further graves and a part of a road were unearthed at 39 Kunigunda Road (LASSÁNYI 2002). To the north, Paula Zsidi excavated a Roman villa building in Csikós Street in 1980 (ZSIDI 1994).

Between February 19 and March 13, 2009, excavations were conducted at 42–44 Huszti Road at the future office building of the Board of Customs and Excise, commissioned by the Cultural Heritage Protection Service.

The excavation was required because Wing Zrt, which managed the construction on the lot, did not arrange that test excavations be carried out as specified by the Cultural Heritage Protection Office (KÖH) but started the construction work without permission. As a consequence, the KÖH ordered a posterior test excava-

1. kép: Az ásatás helye és helyszínrajza
 Fig. 1: Location and summary map the excavation

A területen két helyen nyitottunk kutatóárokot. Ezek közül a kivitelezés alatt álló épület belső udvarán kijelölt I/2. szonda gépi kiásása után a több mint 2,5 m mély modern feltöltés alatt elértük a termett, valószínűleg történeti korú talajréteget. Itt azonban vízbefolyás miatt és egyéb biztonsági okokból a munkálatokat kénytelenek voltunk abbahagyni.

A kelet-nyugati tájolású I/1. szondát az épülő irodaépülettől északra nyitottuk. A szonda alsó mérete mintegy 4×18 m-es volt, de mivel a területet itt is több mint 2,5 méteres modern, omlékony, törmelkes feltöltés borította, a munkagödört biztonsági okokból jóval szélesebbre kellett nyitni. A felső kevert réteget gépi erővel ástuk ki, a többit kézi földmunkával, régészeti módszerekkel tártuk fel.

A I. szondában a következő régészeti megfigyeléseket tettük és a terület használatának alábbi fázisait különítettük el:

tion to assess impact on the archaeological heritage that might be damaged by the post foundations of the building

Test trenches were opened in two places on the territory. Test trench I/2, opened in the inner yard of the half-finished building, was opened with a machine. Soil, probably from historical periods, was reached at a depth of more than 2.5 m under the modern fill. Here, however, it was necessary to abandon the trench because of seeping ground water and other security reasons.

Test trench I/1 had an east-west orientation and was opened north of the half-finished office building. At its bottom, the test trench measured 4×18 m, but as the territory was covered with a more than 2.5 m thick modern, crumbling debris fill, the pit had to be widened for the sake of security. A machine removed the upper mixed layers and then manual archaeological work followed.

1. fázis: A legkorábbi régészeti korú, római kori kerámiatöredékek a sárga, agyagos, talajképző üledék (altalaj) feletti, szürkésbarna, humuszos-agyagos réteg felső részében találhatóak (SE-18, 15). Az altalaj erőteljesen lejtett nyugati és kismértékben északi irányban.

2. fázis: Az előző felett egy kissé sötétebb barna humuszos, történeti korú réteg húzódott (SE-12/13/14). Ehhez a fázishoz több római kori falmaradvány is köthető.

2a fázis: A szonda keleti felében egy épület falsarka (2. kép), azaz egy északkelet-délnyugati (SE-4) és egy délkelet-északnyugati fal (SE-16) találkozási rajzolódott ki. Nagyon valószínű, hogy ehhez a korhoz köthető az alsó agyagos, humuszos (SE-18) rétegbe beásott, egy kősor szélességű SE-19-es falalapozás is, amely párhuzamosan futott a SE-16 falal, de feltehetően – a közvetlenül felette húzódó, bolygatást (falkiszedést) nem mutató rétegek tanúsága szerint – befejezetlen maradt.

The following archaeological observations were made and the following phases of land use were differentiated in test trench 1:

Phase 1: The earliest archaeological finds, Roman period shards were found in the upper part of the grayish brown, humus, clayey layer (SE-18, 15) overlying the yellow, clayey soil forming the deposit (subsoil). The subsoil sloped steeply towards the west and slightly towards the north.

Phase 2: A somewhat darker brown humus layer connected to historical periods could be observed above the former layer (SE-12/13/14). A few Roman period wall remains can be linked to this phase.

Phase 2a: A wall corner (Fig. 2), that is, the meeting point of a northeast-southwest oriented wall (SE-4) and a southeast-northwest running wall from a building came to light in the eastern part of the test trench. Wall foundation no. SE-19 comprising a single stone width row dug into the lower clayey, humus (SE-18) layer,

2. kép: Római kori kőépítmény falalapozása az I/1-es szondában
Fig. 2: Foundation of Roman stone building in trench I/1

3. kép: Terra sigillata tál oldaltöredéke harcos ábrázolásával, Kr. u. 3. század első harmada
Fig. 3: Fragment of a samian ware vessel with depiction of a warrior, first third of AD 3rd century

2b fázis: Az SE-4-es falat később meghosszabbították északkelet felé (SE-17). Valószínűleg a szondán kívül derékszögben csatlakozhatott egy másik, északkelet-délnyugati irányú kis fal is, amelyből csak egy habarcsos csonk (valószínűleg falkiszedés) maradt meg (SE-11). Az összeépített SE-4/SE-17-es fallal párhuzamosan futott egy másik északkelet-délnyugati kőfal is (SE-8) a szonda nyugati felében.

3. fázis: Később, de még a római kor folyamán a falakat visszabontották és az épületromok mellett omladékrétegek keletkeztek.

3a fázis: A legkorábban az SE-16-os falat bontották el. (A kiszedett fal habarcsos betöltésű árka és betöltése az SE-9 és 10-es számot kapták.)

3b fázis: Az SE-9/10-re ráfed a hozzávetőlegesen az SE-4/SE-17 fal vonaláig tartó köves, építési törmelékes omladékréteg (SE-3). Nagyjából ezzel egy szinten vannak az SE-8-as fal két oldalán megfigyelhető SE-6 és SE-5/7-es köves, római építési törmelékes rétegek. Valószínűleg ugyanebben a periódusban részben visszabontották a SE-4/17 és SE-8-as falakat is.

also most probably came from this phase. It must have run parallel to wall no. SE-16 but it was not finished based on the overlying layers in which no disturbance (ghost wall) could be observed.

Phase 2b: Wall no. SE-4 was elongated towards the northeast (SE-17). It probably ran into another small northeast-southwest running wall at a right angle outside the test trench. Only some remains with mortar was preserved from it (probably a ghost wall) (SE-11). Another northeast-southwest running stone wall (SE-8) ran parallel to the elongated wall no. SE-4/SE-17 in the western part of the test trench.

Phase 3: The walls were later, but still date to the Roman period. They had been pulled down and debris layers accumulated along the ruins of the building.

Phase 3a: First wall no. SE-16 was pulled down. (The ditch for the ghost wall filled in with mortar. The fill was marked SE-9 and 10).

Phase 3b: SE-9/10 is overlapped by a stony debris layer (SE-3), which extended approximately to the line of wall no. SE-4/SE-17. The Roman period stone building debris layers nos. SE-6 and SE 5/7, observed on both sides of wall SE-8, lay more-or-less on the same level. Walls nos. SE-4/17 and SE-8 were probably also partly demolished in this period.

Phase 4: The archaeological layers were covered by an about 0.2-0.3 m thick brown, humic, clayey, fertile soil (SE-2) beneath the modern, mixed debris fill (SE-1). It contained a few modern shards and many Roman period pottery fragments and debris remains.

Based on the preliminary analysis of the shards recovered from the Roman period layers, phases 2 and 3 can be dated to the end of the AD 2nd century and the begin-

4. fázis: A régészeti korú rétegeket a modern, kevert, törmelékes feltöltés alatt (SE-1) egy mintegy 0,2-0,3 m vastag, barna humuszos, agyagos, termett talajréteg borította (SE-2), amelyből néhány újkori kerámiadarab mellett, nagy számban kerültek elő római kori kerámiatöredékek és építési törmelékdarabok.

A feltárt római kori rétegekből előkerült kerámiatöredékek előzetes vizsgálata alapján a 2. és 3. fázis a Kr. u. 2. század végére, a 3. század elejére datálható (3. kép). A területen tehát valamikor a Kr. u. 2. század folyamán (feltehetően annak utolsó évtizedeiben) egy kőépületet létesítettek, melyet legalább egy alkalommal biztosan átépítettek.

A falmaradványokat a feltárás végén geotextillal lefedtük és a szelvényt földdel visszatöltöttük. Az előkerült régészeti emlékekre tekintettel a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal örökségvédelmi bírsággal sújtotta a kivitelező céget.

A feltárt területtel északnyugatra közvetlenül szomszédos a Kunigunda útja 49–59. számú telek, melynek egyes részein a WPR Média Kft. megbízásából ugyancsak próbafeltárást végeztünk. A 13000 m²-nyi területen három ütemben 5 szondaárkot létesítettünk.

Az első (2009. június 25 – július 21.) és második (2009. augusztus 3–19.) ütem árkait a VPOP északi előterében feltárt római kori épületrészlethez közel, a telek északi sávjának keleti felén, a Bojtár utca felőli telekrészen alakítottuk ki. (A fentebb tárgyalt I/1 szondaárokhoz a legközelebb – mintegy 60 méterre északra – az első ütemben kutatott, II/2. szondaárok helyezkedett el.)

A kelet-nyugat irányú, 27 m hosszú, 9 m széles és 2,4–2,6 m mélységig feltárt II/2. szonda kutatása negatív eredménnyel

ning of the AD 3rd century (Fig. 3). Thus, a stone building was constructed on the territory sometime in the AD 2nd century (probably during the last decades), which was reconstructed at least once.

The wall remains were covered with geotextile at the end of the excavation period and the cut was refilled with earth. Because of the uncovered archaeological monuments, the Cultural Heritage Protection Office imposed a heritage protection penalty on the building contractor.

Lot 49-59 on Kunigunda Road lies directly northwest of the above uncovered territory. Test excavations were conducted in certain parts of the lot at the commission of the WPR Média Kft. Five test trenches were opened in three phases over a territory of 13,000 m².

The trenches from the first (June 25 – July 21, 2009) and the second phases (August 3 – 19, 2009) were opened in the eastern part of the northern zone of the lot on Bojtár Street, close to the partial Roman period building brought to light in the northern foreground of the VPOP. (Test trench II/2 of the first phase lay closest to the test trench I/1 discussed above – it lay about 60 m to the north of it.)

The east-west oriented, 27 m long and 9 m wide test trench II/2 was deepened down to 2.4–2.6 m but without result. A 2 m thick modern fill, strongly mixed with building debris, lay at the top of the test trench. A grayish brown clayey layer appeared in spots in the lower part of the above layer. A few Roman period finds were recovered from it mixed with early modern finds. The yellow, sometimes sandy, sometimes clayey sterile subsoil was found under the layers dated to the early modern period.

The north-south running, 30 m long and 9 m wide test trench II/1 was deepened to

zárult. A szonda felső részén 2 m vastag, építési törmelékkel erősen kevert újkori feltöltés húzódott. Ennek a rétegnek az alsó részén helyenként csak foltokban jelentkező, szürkésbarna agyagos réteg volt, amelyből újkorival keverten minimális mennyiségű római kori leletanyag is előkerült. Az újkorra keltezhető rétegek alatt már a leletanyag nélküli, sárga színű, helyenként homokos, helyenként agyagos altalaj jelentkezett.

A II/2. szondától 50 m-re nyugatra alakítottuk ki az észak-déli irányú, 30 m hosszú, 9 m széles, 2,7-3 m mélységig feltárt II/1. szondaárkot. A modern kori tereprendezés miatt felül itt is kb. 2 m vastag, törmelékes feltöltés húzódott, amelyet – az 1. szondaárokhoz hasonlóan – szürkésbarna színű, agyagos, az újkori mellett római kori leletanyagot is tartalmazó réteg zárt le. Az alatta előkerült, szintén szürkésbarna színű, humuszos rétegben viszont már csak és kizárólag a római korra keltezhető leleteket találtunk. Ennek a rétegnek az alsó negyedéből (a szonda déli felén) került elő az a 0,4 m széles, kötőanyag nélküli, észak-északkelet – dél-délnyugati irányú, sárgásfehér mészkövekből álló, 8 m hosszán követhető régészeti jelenség, amely rendkívül rossz megtartása ellenére, valamiféle falalapozás – talán kerítésfal – maradványaként értelmezhető (4. kép).

Ezen objektumot tartalmazó rétegből, különösképpen annak a jelentkezési szintjéből, viszonylag nagy számban kerültek elő építményhez kapcsolható kísérőleletek, *tegula*-, *imbrex*-, és *tubus*-töredékek. A fentiekén kívül jelentős mennyiségben találtunk szürke és sárga színű házikerámia töredékeket, továbbá a Kr. u. 2. század végére és a 3. század első felére datálható rheinzaberni és westerndorfi műhelyekben készített terra

2.7 – 3 m.,. It was opened 50 m to the west from test trench II/2. A circa 2 m thick fill mixed with debris lay at the top resulting from modern landscaping. Similarly to test trench 1, it was ended in a grayish brown clayey layer containing early modern and Roman period finds. The underlying, also grayish brown humus layer, only contained finds from the Roman period. In the lower quarter of this layer (in the southern part of the test trench) a 0.4 m wide, north-northeast – south-southwest running dry-walled archaeological phenomenon built from yellowish white limestone blocks was followed along a stretch of 8 m. Despite the very poor condition of the archaeological phenomenon it could be identified as the remains of a wall foundation, perhaps a fencing wall (Fig. 4).

Relatively many finds linked to this construction including tegula, imbrex

4. kép: Kerítésfal maradványai a II/1-es szondában
Fig. 4: Remains of a fencing wall in trench II/1

5. kép: Ezüst denarius, előlapján Septimius Severus császár babérkoszorúval, hátlapján Moneta, kezében mérleggel és bőségszarúval
 Fig. 5: Silver denarius with laureated Septimius Severus on the obverse and with Moneta holding scales and cornucopia on the reverse

sigillaták töredékeit (Vámos Péter régész meghatározása).

Említésre méltóak még a szintén ebből a horizontból származó mécsstörödékek, egy rossz megtartású bronz- és két ezüst-érem (Septimius Severus [193–211; 5. kép] és Philippus Arabs [244–249] *antoninianus*), egy közepen átfúrt, téglalap alakúra csiszolt karneolgyöngy, továbbá egy számszeríjfibula és egy kerek ólombulla.

A szonda középső részén, annak nyugati oldalán, már a falszerű objektum előkerülési szintje felett – mintegy földnyelv-szerűen – megjelent a sárga színű, homokos-agyagos talajképző üledék (altalaj), amely meredeken lejtett nyugati és déli irányban. A kutatóárok északi végén, közvetlenül az altalaj felett került elő egy barna színű földdel kevert, faszenes-paticsos folt, amelyből a szürke és sárga kerámiatörödékeken kívül újabb terra sigillata töredékek is előkerültek, melyek – a fentiekhez hasonlóan – rheinzaberni és westerndorfi műhelyekből származnak.

A leletek zömét tartalmazó szürkésbarna színű, humuszos réteget, közvetlenül csak az altalaj kiemelkedő pontjain regisztráltuk, a mélyebben lévő részeket sötétszürke agyagos réteg töltötte ki, amely-

and tubus fragments, were brought to light in the feature layer, especially at the level it appeared during excavation. In addition, a significant number of shards of grey and yellow household ceramics and fragments of Samian ware produced in the Rheinzabern and Westerndorf workshops, dated to the end of the AD 2nd and the first half of the AD 3rd century (as identified by Péter Vámos, archaeologist) were found.

Worth mentioning from the same horizon are lamp fragments, a poorly preserved bronze coin and two silver coins (Septimius Severus [AD 193–211; Fig. 5] and Philippus Arabs [AD 244–249] *antoninianus*), a cornelian bead perforated through its center and polished into an oblong shape, an arbalest-shaped brooch and a round lead seal.

A yellow, sandy-clayey soil forming deposit (subsoil) appeared in the shape of a headland in the middle of the test trench on its western side, above the appearance of the wall-like feature. It sloped steeply to the west and south. A spot of charcoal and daub mixed with brown earth was found directly above the subsoil at the northern end of the test trench. In it, grey and yellow shards and a few more Samian ware

ből kis mennyiségben még római kori kerámiatöredékek kerültek elő. Bontását azonban az egyre magasabb talajvíz miatt fel kellett függeszteni.

A szondában előkerült falszerű objektum miatt került sor a II/3. szondaárok feltárására egy újabb ütem (2.) folyamán. A kelet-nyugati irányú, 25 m hosszú és 8 m széles II/3. árok közvetlenül csatlakozott az első árok déli végéhez. A rétegződés ugyanúgy alakult: a vastag, törmelékes újkori feltöltés alatt itt is megtaláltuk a szürkésbarna színű, humuszos, római kori leleteket tartalmazó réteget, amelyből egy Kr. u. 4. század közepére keltezhető hagymafejes fibula (6. kép) is előkerült.

Alatta, az árok nyugati felén, viszonylag hamar megjelent a sárga színű altalaj, amely itt szintén magasabban húzódott, a szonda középső részén még jobban kiemelkedett, majd meredeken esett nyugat felé. Helyét az első szondához hasonlóan az a sötétszürke agyagos réteg töltötte ki, amelynek az alján itt is hamar megjelent a talajvíz. Az altalaj tehát – legalábbis az első és harmadik szondák alapján – egyenletlenül, mélyedésekkel tarkítva, esetleg egy észak-déli irányú árkot képezve húzódott.

A II/4. szondaárkot a 3. ütemben (2009. november 5 – december 7.) az előbbiektől mintegy 250 m-re nyugatra nyitottuk. A kelet-nyugati irányú, 20 m hosszú, 16 m széles terület rétegsora részben az előzőekéhez hasonlóan alakult. Felül kb. 2,3 m vastag, erősen törmelékes újkori réteg volt, alatta húzódott az a két szürkésbarna színű, humuszos és agyagos réteg, amely kis mennyiségű, római korra keltezhető kerámiát tartalmazott.

Ettől a ponttól – mivel régészeti objektum előkerülésére már nem számíhattunk – a szonda északi és déli oldalán két, 1 m széles kutatóárkot nyitottunk és

6. kép: Bronz hagymafejes fibula volutadísztéssel
Fig. 6: Bronze military brooch with volute decoration

fragments also from the Rheinzaabern and the Westerdorf workshops were found.

The grayish brown humus layer, which yielded the majority of the finds, could be found only in the elevated areas of the subsoil, while a dark grey clayey layer filled in the lower lying areas. A few Roman period shards were recovered from it. The uncovering of this layer had to be abandoned because of the increasingly intensive seepage of ground water.

Test trench II/3 was opened in the next excavation phase (2) because of the wall-like feature unearthed in the test trench. The east-west running, 25 m long and 8 m wide trench II/3 was connected to the southern end of the first trench. The stratification was the same: the grayish brown, humus layer with Roman period finds was found under the thick modern debris fill. It yielded, among other things, a military brooch (Fig. 6) from the middle of the AD 4th century.

The yellow subsoil appeared relatively soon in the western part of the trench where it lay at a higher elevation. It rose even higher in the middle of the test trench and then steeply sloped towards

mélyítettünk. Ezekben teljesen átvágtuk a fenti rétegeket, amelyek alatt egy olyan szürkés-barnás színű, régészeti leletanyag nélküli, üledékes réteg következett, amely rendkívül nagy mennyiségben tartalmazott csigamaradványokat. Ez a réteg egy olyan, feltehetőleg a római korra is keltezhető időszakból származik, amikor a terület ezen része vizenyős, mocsaras képet mutatott. A sárga színű, homokos, kelet felé lejtő általajt csak az északi árok nyugati felében sikerült elérni, mert a folyamatosan szivárgó talajvíz miatt a felület fokozatosan víz alá került, így a mélyítést be kellett fejezni.

A szintén a 3. ütemben feltárt, 16 m hosszú és 15 m széles II/5. szondaárok már a terület Kunigunda utca felőli részén feküdt. A felület rétegsora a 2. szondaárokhoz hasonlóan negatív eredménnyel zárult. A kb. 2 m vastag újkori feltöltés felső részén erősen törmelékes, alsó részén homogénebb, agyagosabb rétegződés volt, amely közvetlenül a sárga színű, helyenként kavicsos, agyagos altalajon feküdt.

A 2009-ben végzett feltárások alapján megállapítható, hogy az érintett területen a Kr. u. 2. század végén – 3. század első felében a mai Huszti út közelében legalább egy kőépület, valószínűleg egy kisebb birtokközpont állhatott, amely minden bizonnyal kapcsolatban áll az 1998-ban Szőlőkert utca 6. szám alatt talált egykorú épületmaradványokkal. A megtalált házikéramia töredékek, szórványos vastárgyak és néhány importkerámia töredék, valamint a lelőhely topográfiai helyzete valószínűvé teszi, hogy a Huszti út 42–44. szám alatt előkerült épületek egy aquincumi polgárváros közvetlen közelében álló gazdasághoz, villához tartozhattak.

A lelőhely pontos kiterjedése észak felé egyelőre nem tisztázott, azonban a római

the west. Similarly to the first test trench, it was filled with a dark grey clayey layer with ground water seeping out of its bottom. Thus, the subsoil, at least based on what was found in the first and the third test trenches, was uneven, segmented by depressions, and perhaps forming a north-south running ditch.

Test trench II/3 was opened about 250 m to the west from the trenches described above in excavation phase 3 (November 5 – December 7, 2009). The layer sequence of the east-west oriented, 20 m long and 16 m wide territory was similar to the ones mentioned above. At the top, there was a circa 2.3 m thick modern layer heavily mixed with debris and two grayish brown, humus and clayey layers containing a few Roman period shards lay beneath it.

As no archaeological phenomena were expected, two 1 m wide test trenches were opened from this point on the northern and the southern sides of the trench. Their upper layers were cut through and we reached a grayish brown sterile sediment rich in snail shells. This layer probably came from a period in the Roman period when this territory was waterlogged and swampy. The yellow sandy subsoil, which sloped to the east, could only be found in the western part of the northern trench since the surface was slowly covered by the seeping ground water and we had to abandon the excavation.

The 16 m long and 15 m wide test trench II/5, which was also opened in excavation phase 3, already lay on the part of the territory close to Kunigunda Street. The layer sequence was sterile, similarly to the second test trench. The circa 2 m thick modern fill was heavily mixed with debris in its upper part and more homog-

kori telepjelenségeket a Kunigunda útja közelében nyitott szondákban már nem észleltük, itt már leletanyag is csak szórványosan került elő. Néhány lelet alapján feltételezhető, hogy a terület a Kr. u. 4. században is használatban lehetett.

Lassányi Gábor – Anderkó Krisztián

Irodalom/References:

LASSÁNYI 2002 – Lassányi G.: Feltárások az aquincumi municipium közelében (Excavations in the area of the Aquincum municipium). *Aqfűz* 8 (2002) 59–66.

ZSIDI 1994 – Zsidi, P.: Die römische villa von Kaszás-dűlő – Csikós utca und die Frage der Villen im Territorium des Munizipiums von Aquincum. *Balácai Közlemények* 3 (1994) 292–311.

ZSIDI 1996 – Zsidi P.: Római kori beépítettség kutatása az aquincumi polgárváros és a katonaváros közötti szakaszon (Studies of Roman Period settlement density between the Civil and Military Towns in Aquincum). *Aqfűz* 2 (1996) 63–68.

ZSIDI 1999 – Zsidi P.: Római kori villagazdaság részlete az aquincumi katonaváros és polgárváros között (Details of a Roman Period villa farm situated between the Aquincum Military and Civil Towns). *Aqfűz* 5 (1999) 99–108.

enous and clayey in its lower part. It lay directly over the yellow, sometimes pebbly, clayey subsoil.

Based on the excavations conducted in 2009, it can be said that at least a stone building, the center of a small estate, may have stood at the end of the AD 2nd century and the first half of the AD 3rd century in an area near Huszti Road. The construction was probably linked with a coeval construction remains found at 6 Szőlőkert Street in 1998. The shards of unearthed household ceramic fragments, the few iron objects, the imported pottery fragments and the topographic position of the site suggest that the buildings unearthed at 42–44 Huszti Road were part of a farm, a villa estate located close to the Civil Town of Aquincum.

The exact extent of the site to the north has not yet been determined. However, no other Roman period settlement phenomena were observed and only scattered finds could be collected in the test trenches opened near Kunigunda Road. A few stray finds suggest that the territory must have been used in the AD 4th century as well.

Gábor Lassányi – Krisztián Anderkó